

Vergeving en gerechtigheid

Bij het Roermondse verzetsmonument vond op maandagavond 4 mei de dodenherdenking plaats. Dit Verzet-monument is onthuld in 1951. De oorlog was toen enkele jaren voorbij. Het monument beeldt mannen, vrouwen en kinderen uit die slangachtige monsters en een hakenkruis, symbolen van het kwaad, vertrappen. Haat tegen de voormalige bezetter is zichtbaar gemaakt.

De toon is door de jaren heen bepaald milder geworden. De twee Burgemeesters die Roermond rijk is, Mevrouw Rianne Donders en Madelief Dronkers, hielden gezamenlijk een toespraak met rake woorden. Over verdriet, vrede en vrijheid. Er werd door beiden mooi en indrukwekkend gesproken. De toespraak paste in alle opzichten bij het thema *vrijheid geef je door*. Om die reden betrok de Burgemeester mw. Donders nadrukkelijk de jongste generatie bij de herdenking. Een grote groep kinderen legde bloemen bij het monument. Duidelijk werd gemaakt dat voor onze vrijheid een hoge prijs is betaald. Slachtoffers blijven herdacht om dat niet en nooit te vergeten.

Door een proces bij een Duitse rechtbank dat twee weken geleden is gestart, is de vraag actueel of het inmiddels ook tijd voor *vergeving* is. Ik heb het over het proces tegen de oorlogsmisdadiger Oskar Gröning, vermoedelijk één van de laatste processen tegen oorlogsmisdadigers van de Tweede Wereldoorlog. Letterlijk ondersteund door zijn advocaten schuifelde de 93-jarige voormalig SS-er met zijn rollator de rechtszaal binnen. In het vernietigingskamp Auschwitz heeft deze man gruweldaden gepleegd. Gröning bekend zijn aandeel in de verschrikkingen.

Tijdens het proces gebeurde er iets wonderlijks. Op de publieke tribune van de recht-

bank zat de 81-jarige Eva Kor. Samen met haar tweelingzus overleefde zij horror: de genetische experimenten van Auschwitz' kampdokter Mengele. Na de eerste procesdag stapte zij op Gröning af. Zij pakte zijn hand en zij vergaf hem publiekelijk. De voormalig SS-er omhelsde haar. De foto van deze omhelzing ging de hele wereld over. Aan de rechter vroeg Gröning vervolgens om vergiffenis en straffeloosheid.

Eva Kor bedoelde met haar groots en indrukwekkend gebaar niet een verleden uit te wissen of te vergeten wat er is gebeurd. Wel vond zij dat deze oude man nu met rust moest worden gelaten en toonde zij dat slachtoffers en nabestaanden uiteindelijk machtiger zijn dan degene die hun groot leed heeft aangedaan.

Eva had wat mij betreft het recht vergiffenis te geven, maar niemand heeft het recht uit naam van alle miljoenen slachtoffers te vergeven. Dat is, vind ik, een persoonlijke aangelegenheid. Verder vind ik dat sommige wandaden te vreselijk zijn om te kunnen vergeven. Tot slot moeten ook de oorlogsmisdadigers van nu weten dat zij nimmer kunnen rekenen op enige clementie. Vergeving bestaat niet voor gruweldaden tegen de mensheid.

Het Roermondse verzetsmonument bevindt zich naast het Gerechtsgebouw, wat mij betreft een symbolische plek, onder toezicht oog van Vrouwe Justitia. De tekst op het monument *ik heb de strijd gestreden* omvat ook de strafrechtelijke veroordeling van oorlogsmisdadigers, zolang zij leven, voor hun onvergetelijke en onvergeeflijke misdaden.

Vergeving past niet, wel gerechtigheid.

Mr. Frank Dronkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
Brusselsestraat 42 ■ 6211 PG Maastricht ■ 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl